

BAZNĪCAS ZIŅAS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES

IZDEVUMS

2019.g.

novembris

69. gads Nr.6

Jānis, 3,16 : “*Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.*” - š.g. Ticības atjaunošanas svētkos Salas baznīcā

Dievkalpojumu šodien iesākām ar iemīļoto korāli, “Sentēvu svētā ticība”. Korālis ir piemērots Ticības atjaunošanas svētkiem, jo apzināties, ka Mārtiņš Luters nebija vienīgais, kas ar drosmīgumu liecināja par savu ticību. Mārtiņš Luters pieder garai liecinieku ķēdei, kas stiepjas atpakaļ caur pirms reformatoriem, kā piemēram bohēmiti, Jan Huss, kas gadu simteni pirms Mārtiņa Lutera iestājās par gandrīz visiem reformācijas ticības atjaunošanas principiem.

Mārtiņš Luters savās Galda runās, kur atzīmēts, kā Luters saviem draugiem izteicās pie mājas maltīšu galda, izsaka savu parādu Husam: “Dievs brīnumainā kārtā baznīcā ir uzturējis evaņģēliju, tā ka tas tomēr ir pasludināts vārdu pa vārdam. tāpat pāvestības laikā ir saglabājusies bērnu ticība, ‘Mūsu tēvs’ lūgšana, Kristība un Altāra sakraments. Šis lietas ir nostiprinājušās sirdīs, kuras spēja tās satvert. To ir paveicis īpašs Dieva spēks. Dievs allaž ir aicinājis krietnus, dievbijīgus, izglītotus vīrus, atklājis tiem Savu vārdu un devis drosmi, lai viņi ar Rakstu vārdiem varētu publiski nosodīt baznīcā ieviesto nepareizo mācību un aplamās tradīcijas. šāds vīrs bija Jan Huss un arī citi. tā Dievs uztur Savu vārdu – ne ar cilvēku gudrības, varas vai zobena palīdzību, bet sūtot tos, kurus ir izredzējis, – kā avis vilku starpā, lai viņi izdzītu velnu.” Bet šodien īpaši pieminam Luteru, jo Huss pats nespēja ievest reformāciju, ko bija iecerējis un iesācis. Husu dedzināja pie sārta kā ķetzeri. Luters pārcieta savu “būt vai nebūtu brīdi” ķeizara priekšā, kad viņš izteica savu gatavību riskēt visu: “Šeit es stāvu, citādi nevaru, lai Dievs man palīdz.” Ar

spiestuves palīdzību un draudzīgu prinču palīdzību Luters redzēja, ka viņa reformācija atrada atsaucību ne tikai Vācijā, bet arī Baltija sākot ar Latviju un drīz vien arī Skandināvijā.

Ticības liecinieku ķēde ved atpakaļ caur sentēviem (un senmātēm) līdz pašam pirmam asins lieciniekam, Stefanam, kas mira atdarinot Kristu, piedodot saviem slepkavām. Un ticības spēka nozīmīgākais liecinieks ir taču Kristus pats, kas izcieta Dieva pamestības krīzi un mira ar ticības apstiprinājumu uz lūpām: “Tēvs, Es nododu Savu garu Tavās rokās.” Tādēļ dziedājām Edgara Rumbas tulkojumā: “Sentēvu dzīvā ticība, Cietumos, sartos vajāta, Ticību turot, nebija žēl Dzīvību ziedot viņas dēļ: Paliksim mūža gājumā Sentēvu svētā ticībā!”

Kā sprediķa dziesmu šodien dziedam mazāk pazīstamu korāli, kas nav viss tulkojums, bet mācītāja un Latvijas universitātes Teoloģijas fakultātes mācības spēka, Edgara Rumbas, paša sacerējums. Tikko nodziedātā

*Kristības un Svētais vakarēdiens, mācītājs sprediķo
- Torsslundes baznīcas altāra glezna, Dānijā, 1561. gadā*

pantiņā dzirdam pēc kārtas visas luterāņu dievkalpojumu noteicošās norises: “Tur mazo bērniņu sauc vārdā Un jaunatne dod liecību, Tur augstā mīlestības kārtā Ved līgavainis līgavu; Tur slāpstošam un izsalkušam Dievs bagātīgu galdu klāj, Un dzīves cīņā nogurušam Tur beidzot visi ceļi stāj.” Šajā pantā dzirdam kā dievnamā krustojam visus dzīves lielos sliekšņus: kristības – “Tur mazo bērniņu sauc vārdā”, iesvētības – “Un jaunatne dod liecību”, laulības – “Tur augstā mīlestības kārtā Ved līgavainis līgavu”, Svētais vakarēdiens – “Tur slāpstošam un izsalkušam Dievs bagātīgu galdu klāj”, un bēres – “Un dzīves cīņā

nogurušam Tur beidzot visi ceļi stāj.” Edgars Rumba ir klasisko luterāņu formulējumu par būtisko dievkalpojumā - “vārds un sakraments”- papildinājis ar svētības aktiem, kas rāda, ka cilvēka mūžs, kas it kā ved no šūpuļa uz kapa, dziļākā skatījumā ir ceļš no mūžības uz mūžību, no mūžības, kur Dievs mūs radīja, līdz mūžībai, kur Dievs mūs pilnveidos.

Uz dziesmu lapiņas ir glezna, kas varētu būt ilustrācija Mārtiņa Lutera Galdū runās teiktajam par atdzīvināto dievkalpojuma spēku un tvērienu. Luters novēro: “Lai slavēts Dievs! – es zinu, ka mana mācība ir laba, pareiza un dievišķa; jo, ja evaņģēlijs, Kristība un Svētais vakarēdiens ir pareizi, tad arī man ir taisnība. Visu, ko mācu, sludinu, rakstu un publiski runāju skolā un baznīcā, to ceļu gaismā skaidri un atklāti, nevis slepus kādā kaktā. Es to visu daru saskaņā ar evaņģēliju, Kristību un ‘Mūsu tēvs’ lūgšanu.”

Gleznā attēlo kā Reformācijas garīgā atmodā radās dzīvas draudzes, kur Dieva vārdu dzirdam, sekojam un uzņemam sevī. Baznīcas labā pusē mācītājs sprediķo ar atvērtu Bībeli sev priekšā. Draudze uzmanīgi klausās. Altāra priekšā ceļos nometusies sieviete saņem svētīto dievmaizīti, ko mācītājs liek viņai mutē, kamēr vīrietis saņem vīnu no kopīgā biķera, ko mācītājs pieliek pie viņa lūpām. Kreisā pusē jaunpiedzimušais mazulis ienāk Dieva bērnu saimē ar ūdens saliedētu ar Dieva vārda solījumiem. Vidū, virs altāra, ir krustā sistais Kristus, kas no krusta apsoliņa savam līdzcietējam: “Tiešām, šodien Tu būsi ar mani Paradīzē.”

Kaut gan vairāk nekā 500 gadi ir pagājuši kopš Mārtiņš Luters iekustināja Reformāciju, mēs savos dievkalpojumos joprojām ejam pa ceļiem kuros Luters mūs ievirzījis. Arī mēs pie Dieva griežamies ar ausīm, kas uzmanīgi klausās, lai sadzirdētu kā Kristus evaņģēlija solījumiem, no atvērtās Bībeles atskan tieši mums. Arī mūs veda un mēs savus bērnus un mazbērnus vedam pie kristību ūdeni, lai mazgātu un, lai atdzimtu, no grēka šķīstīti, lai kļūtu mūžīgās dzīvības mantinieki un Kristus līdzstrādnieki. Arī mēs ceļos nometusies saņemam Kristu – kā svētītā maizē, tā arī svētītā vīnā – lai Kristus nemirstīgā esamība, caurstrāvoju mūsu mirstīgo esmi, lai mūsos atjaunojotu Dieva tēlu un līdzību pēc kā esam radīti. Pie Svētā vakarēdiena galda piedzīvojam īstenību, ko Pāvils izteica. Mums dota “Dieva godības atziņas gaismu Kristus vaigā, bet mēs glabājam šo mantu māla traukos, lai spēka pārpilnība būtu no Dieva, un ne no mums.”

Skanīgā senā tulkojumā Luters apzīmē evaņģēlistus kā “priecās mācītājus”, un Svēto vakarēdienu baudot, uzņemam “prieka vēsts” saturu mūsos. Kristus pestīšanas uzdevums iemiesojot Dieva labos

nolūkus saviem bērniem kronējas ar Svētā vakarēdiena iestādīšanu. Tur Jēzus mums rāda, kā vienā bezgala kompaktā notikumā varam no jauna piedzīvot visu pestīšanas vēstures jēgu - Dievs caur Jēzu sevi dāvina mums. Luters dēvēja vārdus “Dievs tā mīlēja pasauli, ka viņš deva savu vienpiedzimušo dēlu, ka neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvību,” par “evaņģēliju miniatūrā”. Ar Svēto vakarēdienu šīs “labās ziņas” uzņemam sevī. Kristus no krusta par mums visiem lūdz: “Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.” Pie Svētā vakarēdiena galda šie senie vārdi mums tuvu klāt pienāk. Ticībā uzņemot Jēzus piedošanas piemēru sevī, arī mēs varam piedot savam līdzcilvēkam un pat sev.

Luters neatdala ārējo notikumu, Svēto vakarēdiena rituālu, no iekšējā pārdzīvojuma, ticības atjaunošanu. Luteram ārējais notikums un iekšējais pārdzīvojums veido dzīvas ticības nesadalāmo vienību. Priecās mācītājs Jānis liecināja, ka “Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušajam Dēlam, pilnu žēlastības un patiesības.” Kad Dieva vārds atrod mājvietu mūsos sen aizslēgtie vārti no jauna atveras. Kā Mārtiņš Luters pats liecināja: “Es jutos it kā es būtu pilnīgi no jauna piedzimis un būtu iegājis paradīzē caur atvērtiem vārtiem.” Uzklusīsim aicinājumu atgriezties no grēkiem, atgriezties pie Dieva, lai Dievs varētu mūsos atjaunot savu tēlu un līdzību. Nāksim pie Svētā vakarēdiena galda, kur, korāļa vārdos, “Dievs katru mielo Ar gara baudām svētīgām.” Āmen. *Laris Saliņš*

25. septembrī Latvijas prezidents, Egīls Levīts, ciemojās Jonkeru baznīcā. No kreisas: skolas pārzine, Liene Vidze, Andra un Egīls Levīti, NLOP priekšsēde, Anita Bataraga

2019. gada vasaras Mantojumu nometne

At Latvian Heritage camp this year, about 80 campers explored the theme of “The Four Seasons” together with their counselors and teachers.

They celebrated Kekatas for fall by going in costume from cabin to cabin before participating in the carnivals. They participated in a winter-themed balle the first week, followed by a Jani-themed balle the second week. Religion class discussed the church calendar and holidays across the four seasons of the year. We also celebrated the confirmation of a group of campers and a counselor. Campers sang and danced to songs related to nature and the seasons in singing and dance class each day. In art class they painted, did wood burning, tie dye, and made latviesu raksti and wind chimes, among other things. Campers also participated in “culture class,” where they baked piragi, made vainagi, practiced rotalas and learned about their meanings, and learned how to correctly fold the Latvian and American flags. At interest groups, campers could choose to weave prievites, play sports, skip rocks, read

Nometniekie ar Jāņu vainagiem

books, practice instruments, or play games. During the second week, campers visited the Senci nometne to listen to stories and memories of Latvian heritage from their elders. Memorable events included a field trip to Dzenis Lake, a picnic, a “Thunderdome” style dodge ball game in Sarikojumu Zale, a talent show, and a canonball contest in the lake. Campers also participated in favorite activities like mezrotalas, ara rotalas, Rainbow tag and uguns-kuri. As always, we enjoyed the beauty of the Catskills, learning about our Latvian heritage, and developing friendships.

Ērika Dajevska,

Mantojuma perioda vadītāja

Mantojuma nometnieki intervē Senču nometnes Dzintru Alversonu

Mantojuma nometnes virves vilkšanas sacensības ezerā

Iekšpilsētas novads pulcējās Jūrnieku kapelā netālu no Union Square

Jau vairākus gadus, kopš Draudzes nama pārdošanas, Iekšpilsētas novada dievkalpojumi ir notikuši Seafarers International House kapelā Manhatenā. Tad kad tika meklēta jauna vieta Iekšpilsētas novada dievkalpojumiem, kad Draudzes nams tika pārdots, Seafarers kapelu draudzei ieteica balt-vācietis Hans Vogel, kas kādreiz bija ELCA Ņujorkas sinodes vice-prezidents, kura vectēvs bija balt-vācu mācītājs pirms otrā pasaules kara mazā ciema baznīcā netālu no Liepājas.

Seafarers kapela atrodas vienu bloku uz austrumiem no Union Square, pie 15. ielas un Irving Place (123 E. 15th Street). Seafarers International House ir Ņujorkas luterāņu pasākums; tas iesākuma mērķis bija dot vietu kur nākt un patvērumu garīgi noskaņotiem jūrniekiem no visas pasaules, kam gadās pavadīt laiku Ņujorkā, kamēr viņu kuģi uzturas Ņujorkas ostā, bet tagad tam ir arī citi uzdevumi.

Mūsu draudzes dievkalpojumi notiek patīkamā kapelē, pa labi no ieejas, kur var sanākt varbūt 60 dievlūdzēji; altārim un kapelai ir kuģnieciska tēma (skat. bildi). Dievkalpojumi parasti notiek vienu reizi mēnesī, sestdienā, pulkstenis divos pēcpusdienā. Tos vada mācītājs Laris Saliņš. Ērģeles parasti spēlē Beth Anderson. Dievkalpojumam parasti seko pakavēšanās

blakus īru krogā Shades Of Green.

Iesakam katram no Jums, jauniem vai ne tik jauniem, ja iespējams, apmeklēt kādu Seafarers dievkalpojumu. To var viegli sasniegt ar metro no Penn stacijas, Grand Central stacijas, vai Port Authority autobusu termināla. Dievkalpojuma apmeklējumu variet savienot ar patīkamu Manhetenas apmeklējumu.

Variet savienot dievkalpojuma apmeklēšanu ar tikšanās ar draugiem. Variet pirms vai pēc dievkalpojuma apmeklēt kādu muzeju, kulturālu pasākumu, pastaigāties pa kādu patīkamu Manhetenas daļu, paēst pusdienas pirms dievkalpojuma, vai vakariņas pēc dievkalpojuma, kādā restorānā, vai iepirkties Manhetenas veikalos. Union Square sestdienās notiek zemnieku tirgus, kur var iegādāties daudz labus pārtikas produktus (Union Square Greenmarket) grownyc.org/greenmarket/manhattan-union-square-sa. Decembrī turpat Union Square notiek foršs Ziemassvētku tirdziņš. Union Square ziemeļu pusē ir liels Barnes & Noble grāmatu veikals. Turpat tuvumā ir Chelsea rajons, Griničas ciems, un citi interesanti Ņujorkas rajoni kuros ir jauki pavadīt laiku.

Jānis Riekstiņš

Māc. Laris Saliņš vada dievkalpojumu

Pļaujas svētki Salas baznīcā

Salas baznīcā svinējam Pļaujas svētkus 6. oktobrī. Bija dievkalpojums ar Svēto vakarēdienu. Dievkalpojumā bija Powerpoint izrāde, kur pieminēja mācītāja Gulbja 40 gadu nāves dienu. Tādā sakarā arī pakavējās pie mācītāja Gulbja iemīļoto "Paceliet, balsis, slavējiet"

korāli, kas pamatots uz Asīzes Franča "Saules korāli". Mācītājs Saliņš šai reizei tulkoja Asīzes Franča paša dzejoli (no angļu valodas versijas). Tas skan šā: Visaugstākais, visvaremais, visu labais Kungs, Tev visa slava, gods un svētība. Tev vien, Visaugstākais, tie

pienākas, un nav cilvēka, kas ir cienīgs teikt Tavu Vārdu.

Slavēts esi Tu, mans Kungs, un visi Tavi radījumi, It sevišķi dižciltīgā Māsa Saule, Kas atnes dienu, ar ko Tu dod mums gaismu. Un viņa ir skaista un starojoša ar varenu krāšņumu, Viņa nes Tavu, visaugstākā, līdzību.

Slavēts esi Tu, mans Kungs, caur Brāli Mēnesi un zvaigznēm, debesīs Tu esi viņas darījis spožas, dārgas un skaistas.

Slavēts esi Tu, mans Kungs, caur Brāli Vēju un gaisu, Vai vētrainu vai mierīgu, un visiem laika apstākļiem caur kuriem Tu uzturi savas radības.

Slavēts esi Tu, mans Kungs, caur Brāli Ūdeni, Tik derīgs, pazemīgs un šķīsts.

Slavēts esi Tu, mans Kungs, caur Māsu Uguni, ar ko Tu apgaismo nakti un viņa ir skaista, rotaļīga, izturīga un stipra.

Slavēts esi Tu, mans Kungs, caur mūsu Māsu, Zemes māti, Kas mūs uztur un valda, ražojot augļus dažādību ar krāsainām puķēm un zālēm.

Slavēts esi Tu, mans Kungs, caur tiem, kas piedod Tavas mīlestības dēļ, un panes nespēku un pārbaudījumus.

Svētīgi ir tie, kas panes mierā, Tu, visaugstākais, viņus kronēsi.

Slavēts esi Tu, mans Kungs, caur Māsu Nāvi, no kā neviena dzīve būtne nevar izbēgt. Vai tiem, kas mirst nāves grēkā. Svētīgi ir tie, ko viņa atrod darot Tavu prātu. Nekāda otrā nāve nevar viņiem pāri darīt.

Slavē un svēti manu Kungu un pateicies Viņam, Un kalpo Viņam ar lielu pazemību.

Mācītājs Gulbis iecērt kokā, kur cels Salas baznīcu.

Sekoja Dāmu komitejas sarīkojums, kur uzstājās Jānis Ozoliņš, kas dziedāja un spēlēja klavieres, un Kārlis Vērđiņš, kas lasīja dzeju. Sarīkojums bija ļoti apmeklēts. Ilzes Beiniķes vadībā Dāmu komiteja sagatavoja siltas pusdienas un "Uz kārā zoba" izlozi.

Mūziķis Jānis Ozoliņš, dzejnieks Kārlis Vērđiņš, Salas Dāmu komitejas priekšniece Ilze Beiniķe

Kārlim Vērđiņam bija vairāki humoristiski gabali. Ņujorkas draudzei "Aiz kalniņam" ir taču īpašs konteksts, jo draudzes nometnē 65 gadus katrs ugunskurs sācies tieši ar šiem "vēl vajag!" kaucieniem. Tādēļ nav pārsteigums, ka Kārļa "Aiz kalniņa" parodija, kas seko, izraisīja vislielākos smieklus.

Aiz kalniņa

1 Seskis dara alutiņ'. Krupīt's nes ūdentiņu sakumpušu muguriņ'. Viņš arī ir darījis alutiņ', taču pēc pirmā neveiksmīgā mēģinājuma ir samierinājies ar ūdensnesēja lomu, atstājot alutiņ' darīšanu Seska rokās.

2 Krupīt's prasa: "Vai ir gana?"

Seskis saka: "Vēl vajag!"

"Cik?" prasa Krupīt's.

"Vēl divtik," saka Seskis.

Krupīt's sāk raudāt un kliegt: "Es vairs nevaru!"

Seskis saka: "Nav vajadzības kļūt emocionālam. Arī man bieži ir sevi jāpārvar. Vēl tikai trīs mucas."

Krupīt's nomet nēšus, paņem akordeonu un sāk dziedāt: "Nu tika tā, tīmbaka, taivaka, tillidirā..."

"Manuprāt, pareizi ir nevis "taivaka", bet "taibaka", saka Seskis.

"Vai tu man vienreiz beigsi uzbāsties!" klieudz Krupīt's un nosviež akordeonu. "Tu neredzi, kāda man ir sakumpusi muguriņ'?"

Seskis saka: "Ok, nu tad nebūs ne alutiņ', ne naudiņ'."

Krupīt's nikni slauka no vaigiem dubļainās asaras, paceļ nēšus un dodas uz upi.

"Neraudi nu," Seskis viņam nosauc pakaļ. "Vakarā paņemsim kādu pudelīt', pasēdēsim."

"Apriebusies tā mūžīgā dzeršana," Krupīt's purpina, kāpdams upjup.

3 Krupīt's atstiepj vēl pāris spaiņu, tad sabrūk zemē un atkal raud.

"Tas neko nepalīdzēs," saka Seskis. "Starp citu, starptautiskie eksperti jau sen norādīja, ka ir laiks izveidot mūsdienīgu ūdensapgādes sistēmu. Tu pats spītīgi atsakies. Padomā taču par savu veselību."

"Ja nav pārāk daudz jānes, tad ir normāli," paziņo Krupīt's.

"Turpmāk būs vēl vairāk," Seskis saka.

"Ko?!" klieudz Krupīt's. "Tu atkal kādam kaut ko apsolīji?!"

Seskis saka: "Ražojot sešas mucas no pieciem graudiem, mēs vairs neesam konkurētspējīgi. Ja nepaplašināsimies, tad drīz vairs nebūs ne alutiņ', ne naudiņ'."

"Kā es ienīstu šo neoliberālisma ekonomiku! Kāpēc mazajiem ražotājiem jāļauj, lai globālais tirgus diktē savus noteikumus?!" klieudz Krupīt's.

Seskis nopūšas un saka: "Tu zini atbildi."

Krupīt's nikni slauka no vaigiem dubļainās asaras, paceļ nēšus un dodas uz upi.

4 Vakarā Krupīt's ienāk alus darītavas birojiņ'. Seskis viņam saka: "Iepazīsties, tas ir Vēzīt's, viņš mums palīdzēs ar ūdensapgādes jautājumiem."

Krupīt'im gandrīz izkrīt no rokām pudelīt', viņš samocīti pasmaida un, neko neteicis, apsēžas, lai visu vakaru klusēdams dzertu alutiņ', kamēr Vēzīt's stāsta Seskim par mūsdienīgiem ūdensapgādes risinājumiem. Dzerdams trešo pudelīt', Krupīt's saklausa vārdu savienojumu "pilnībā

automatizēts". Viņam pār vaigiem sāk tecēt asaras, bet viņš neko nesaka, tikai veras logā uz satumsušo upi.

5 Nākamajā rītā paģirainais Krupīt's ieslāj alus darītavas birojiņ' un paziņo Seskim: "Man liekas, ka alutiņa darīšan' tomēr nav mana īstā joma."

"Un kura tad ir?" prasa Seskis, pētīdams tikko atsūtīto cenu kalkulāciju no Vēzīša firmas.

"Man šķiet, balets," minstinādamies saka Krupīt's. Seskis nopūšas un saka: "Nēši ir uz lieveņa."

Arī Krupīt's nopūšas un dodas nest ūdentiņ'. Seskis iekur uguntiņ', un drīz aiz kalniņa atkal sāk kūpēt dūmi.

Augšā: Nora Saliņa, Madelēna Miniāta, Indra Avena, Laila Saliņa, Jānis Ozoliņš, Lalita Saliņa, Kārlis Vērduņš

Pa kreisi: Salas paku talkā piedalās Rasma Kundziņa, Agata Willie, Inga Lediņa, Zigrīda McDermott, Aija Blūmfelde, Peggy Klaus, Ilze Beiniķe Indulis Dikmanis, Ģirts Kundziņš, Herberts Lediņš un Vilmārs Beiniķis.

9. oktobrī Salas novada komiteja un dāmu komiteja piedalās humanitārās palīdzības paku pakošanas talkā sūtīšanai uz Latviju.

Nudžersijas skolas absolvente Ilze Auzere-Jurkāne ciemojas savā pirmajā latviešu skolā

Sestdien, 26. oktobrī Nudžersijas skola savā pulkā sveica savu 4. izlaiduma absolventi Ilzi Auzeri-Jurkāni, kas jau kopš deviņdesmitajiem gadiem dzīvo un strādā Latvijā, bet šajās nedēļās ciemojas savā dzimtajā Nudžersija un Ņujorkas apkārtnē. Ilze latviešu sabiedrībā ASV un visā Latvijā ir zināma, kā pieredzējusi baņķiere, finansiste, TV raidījumu vadītāja un dažādu projektu iniciatore. Bet šajā dienā viņa bija viena no savējiem mūsu Nudžersijas skolas saimes pulkā, jo sperot soļus pāri skolas sliekšnim un esot bērnu pulkā, senās atmiņas kļuva pavisam nesenas un spilgtas un pašas skolas gaitas likās.

Pirmās mācību stundas laikā Auzeres-Jurkānes kundze uzrunāja vecāko klašu skolēnus, daloties atmiņās par savām latviešu skolas dienu gaitām. Viņa atzina papildus slodzi salīdzinājumā ar amerikāņu vienaudžiem, ko uzliek dalība latviešu skolās un organizācijās. Ilze stāstīja par priekšrocībām, ko izaugšana vienlaikus divās kultūrās. Viņa ātri saprata, ka arī savās profesionālās gaitās bija nepieciešams izcelt sevi no pārējiem, parādīt, kas viņu atšķir no citiem. Lai to darītu, "es izmantoju savu latvietību bezkaunīgi", stāstīja Ilze, piebilstot, ka tas jā dara, nedarot otram pāri, bet tikai izmantojot tās priekšrocības, ko gadu gaitā ieliktais darbs ir devis.

Ilze izstāstīja vairākus atgadījumus no savām studiju gaitām universitātē, kad latvietība ir devusi dažādas priekšrocības: no nebaidīšanās stāties lielākas auditorijas priekšā un prezentēt, argumentēt vai deklamēt, jo dzejoļu skaitīšana, uzstāšanās, teātra spēlēšana un mutisko eksāmenu biļešu kārtošana devusi pamatīgu treniņu, līdz pašdisciplinētībai, kas ļauj paveikt vairāk, jo no jaunākajām klasēm ir bijis jā dara

daudz vairāk, līdz pat uzmanības pievēršanai no puīšiem, valkājot skaistās latviskās rotas, kas tik ļoti izcēla Ilzi no vienaudžēm.

Ilzes skatījumā, latviešiem esot veiksmes gēns un nenormāla izturība, jo neskatoties uz gadsimtu gaitā izdzīvotiem kariem, dažādām svešām varām, izsūtīšanu un bēgļu noietnēm, latvieši ir noturējuši savu valodu, tradīcijas un kultūru. Viņa iedrošināja skolēnus, ka viņiem ir dota tā nepieciešamā gudrība, spēks un izturība, kas paaudžu paaudzēs nostiprināta. Viena no svarīgākajām atziņām, ar kuru Auzeres-Jurkānes kundze dalījās, bija, ka amerikāņu sabiedrība un draugi ir tikpat svarīgi kā latvieši, bet viena neizslēdz otru.

Pirms pusdienām Auzeres-Jurkānes kundze tikās ar viesiem, kas bija ieradušies viņu satikt. Viņu vidū bija bijušie skolas biedri, vecāki un citi no Nudžersijas un Ņujorkas latviešu sabiedrības. Šai publikai Auzeres-Jurkānes kundze īsi izstāstīja par galvenajām pārmaiņām Latvijas banku un finanšu sistēmās kopš neatkarības atgūšanas deviņdesmito gadu sākumā, jo šajā procesā viņa bija profesionāli iesaistīta. Klātesošie arī dzirdēja par Ilzes pašreizējiem projektiem, kā galveno pieminot darbību

7. klases skolnieki, tiekoties un intervējot Ilzi Auzeri-Jurkāni. No kreisās: Kirstens Leja, Tālis Kreichelts, goda viesiņa Ilze Auzere-Jurkāne, klases audzinātāja Jana Anča-Tetere, Gabreila Pantele, Marisa Byron, Zinta Lazda

Latvijas valsts nostādīšanā pasaules ekoloģisko līderu vidū.

Spraigā diena skolā turpinājās ar viesošanos 7. klasē, kur skolēni intervēja savu skolas gaitu priekštecī. Jautājumi bija par viņas skolas dienu gaitām, ieskaitot par eksāmenu biļešu grūtumu, dalību Katskiļu nometnē un Dziesmu svētkos, par iedvesmu sarakstīt kulinārijas grāmatu un mīļākajiem ēdieniem. Pusdienās Ilze pievienojās tās dienas dzimšanas dienas gaviļnieka sumināšanā (skat. iepriekšējā lapā). Pēcpusdienā, viņai izdevās viesoties vairākās klasēs un novērot mācību stundas. Dienas noslēgumā Auzeres-Jurkānes kundze kopā ar visiem piedrojas skolas dienu beigu dziesmai un atvadu rokas spiedienam, ko viņa novadīja kopā ar 8. klasi.

Mēs, kā skolas saime, patiesi priecājāties, ka Auzeres-Jurkānes kundze pieteicās mūs apciemot šajā ciemošanās reizē ASV. Mēs

patiesi lepojamies ar visiem saviem absolventiem, jo daudzi ir sasnieguši virsotnes profesionālajās gaitās un sabiedriskajā dzīvē. Gaidīsim ciemos citus, kas vēlas atgriezties savā pirmajā latviešu skolā, kas jau 68. mācību gadu turpina mācīt Ņudžersijas apkārtnes latviešu bērnus.

Līvija Medne

Ilze Auzere Jurkāne, Dzintra Alversone un Ilze Pelkaus kopā ar skolas saimi

Atbalsts ilūkstiešiem

Pateicamies Ņujorkas Latviešu evaņģēliski luteriskajai draudzei par ziedojumu 1500 USD (1305,48 EUR) apmērā cilvēku ar īpašām vajadzībām atbalstam. Par saziņotajiem līdzekļiem tika iegādāta veļas mašīna pakalpojumu nodrošināšanai aprūpes mājā, saliekamā rampa ritenkrēslu pārvietošanas nodrošināšanai gan individuālām vajadzībām, gan dažādu pasākumu organizēšanai, kā arī daudzu cilvēku ar invaliditāti atbalstam ikdienā dažādi tehniskie palīg līdzekļi – kruķi, spieķi, tualetes krēsli u. c. Paldies ikvienam ziedotājam personīgi, kurš ieguldījis savu laiku,

līdzekļus un sirdsdegsmi, lai sniegtu palīdzību roku tiem, kam tas visvairāk nepieciešams! ▲

Ilūkstes un Daugavpils novada invalīdu biedrība "Ildra"

Svētības akti

Bēres

Indulis Eilands dzimis 1953. gada 1. janvārī Bruklinā. Bruklinā arī uzauga. Bērnībā katru vasaru pavadīja 8 nedēļas nometnē. Nometne bija ļoti mīļa viņam. Viņš vairāk kārtīgi teica, ka sasniedza ko sasniedza dzīvē daļēji dēļ nometnes. Bruklinā nebija daudz ko darīt pa vasaru. Līdz ar to viņa draugi vasarās veica visādas palaidnības. Viņam tas izpalika, jo bija nometnē. Atbalstīja Ivetas darbu nometnēs. 22 vasaras pavadīja mājās pats, strādājot, kamēr Iveta un bērni tās pavadīja nometnē un Gaņezērā. Latvietība viņam bija svarīga. Liktenis lēma ģimenei nedzīvot lielā latviešu centrā. Tāpēc kad bija izdevība nopirkt māju Gaņezera ciemā, Indulis uzreiz teica, "Jā, pērkam." Viņš bija inženieris. Viņam ir četras patentas savā darba laukā. Sakarā ar darbu ceļoja pa visu pasauli. Strādāja Austrumu Berlīnē un Ķīnā kamēr reti kāds no rietumiem tur bija. Nodzīvoja 3 gadus Saūdi Arābijā, 2 gadus Singapūrā, īslaicīgi arī Itālijā un Korejā. Amerikā viņš strādāja/dzīvoja gan Ņujorkā, gan Ņudžersijā, Kalifornijā, Oklahomā un Teksasā. Bija domāts pensijas gadus pavadīt Gaņezera mājā un ceļot. Tā nesanāca. Miris 2019. gada 20. jūnijā savās mājās League City TX. Sirdstrieka. Aizgāja ātri, bez mokām. Dēls Kristaps bija kopā ar Induli viņam aizejot mūžībā. Izvadīšana no Katskiļu Brāļu kapiem 22. septembrī, māc. Saliņš.

Janīna Reinsons, "Jana", dzimusi 1920. g. 4. septembrī, Makašēnu pagastā, Rēzeknes apriņķī. Tēvam, Jānim Krasovskim un mātei, Barbalai Kilups, Jana bija trešā no septiņiem bērniem. Tēvs bija ļoti izpalīdzīgs un cienīts starp kaimiņiem, ievēlēts par pagasta vecāko, ļoti dievbijīgs. Visa ģimene, katru rītu un vakaru, uz ceļiem nometušies, skaitīja pātarus, un ik svētdienas gāja baznīcā! Jana jau no agrām dienām iemācījās domāt vispirms par citiem un ieguva dziļu dievbijību. Kā jauna meitene pārdzīvoja lielu zaudējumu, kad viņas brālis Antons traģiski gāja bojā slēpošanas negadījumā. Dievs divreiz Janu jaunībā izglāba no nāves nagiem, vienreiz, kad paslīdot uz ledus un smagi sasitot galvu, 10 dienas gulēja nesamaņā un otrreiz, pārciešot smagu ausu infekciju.

Janai bija neatkarīgs gars, nebūdamā apmierināta ar lauku dzīvi, pēc skolas Jana pārcēlās uz pilsētu un strādāja Rēzeknes pilsētas valdes algas birojā, līdztekus studējot žēlsirdīgo māsu kursus. Jana vienmēr uzsvēra, cik viņa bija pateicīga, ka uzauga brīvās Latvijas laikā, kad bija sajūta, ka dzīve ir svētīta un jauka.

Kara laikā Jana tika mobilizēta kalpot Vācu armijas lazaretē. Izbrauca no Ventspils 1942. gadā. Jana bija vienīgā no savas ģimenes, kas izbēga no otrreizējās

krievu okupācijas. Kara gaitās Dievs atkal glāba Janu no nāves: reiz braucot pirmās palīdzības mašīnā, vadītājs tika nošauts, bet avārija nenotika. Citreiz bēgot no uzlidojumā mestām bumbām, paslīdēja kāja un nokrita - bumba sprāga dažus metrus viņai priekšā.

Pēc kara strādāja nometnē kara mocekļu aprūpē. DP nometnes laikā Jana satika vīru Jāni, apprecējās 1947. g. 17. aprīlī Helbronā. Izceļoja uz Ameriku 1949. g. oktobrī; un Jana bija stāvoklī ar Kārli, desmit dienu kuģa brauciens bija ļoti smags, ar neatlaidīgu slimu sajūtu. Liels prieks, kā visiem pirmoreiz braucējiem, bija redzēt Statue of Liberty Ņujorkas ostā. Pēc stundām gara vilciena ceļojuma, sasniedza Nashville, Tennessee. Sponsoru bija First Lutheran Church of Nashville, Tennessee, caur kuriem atrada darbu pie bagātas ģimenes: Jana, kā aukle/pavāre un Jānis kā dārznieks. Kārlis dzima 1950. g. 21. martā un Jānis atrada darbu uz būvēm. Kad sponsorship termiņš bija pabeigts, jaunā ģimene pārcēlās uz Ņujorku, Bronksu, kur dzīvoja kā "superi" Latviešu ciemā uz Valentine avēnijas. Jānis turpināja strādāt uz būvēm, ar laiku iestājās būvnieku ūnijā, tad pa īstam sākās Jāņa un Janas "American Dream" ceļojums. No "supera" mazā dzīvokļa ģimene pārvācās plašā 3 guļamistabu dzīvoklī ar skatu uz Van Cortland parku. 1955. g. 23. februārī piedzima Daile. Bērniem paliekot vecākiem un uzsākot skolas gaitas, Jana sāka strādāt divās darba vietās. Ka vienmēr, Jana vēlējās ģimenes dzīves apstākļus uzlabot un 1970. g. nopirka 3 ģimeņu māju pie Bronksas robežas tuvu pie mīļās Jonkeru Latviešu baznīcas. Tajā viņa nodzīvoja līdz beidzamai dzīves dienai. Jana vienmēr tiecās pēc kaut kā labāka un izmācījās par "pathology technician", nostrādājot šai jomā 24 gadus Lenox Hill slimnīcā, Manhetenā. Pirms pensijas piedroņās Bronksas Dāmu Komitejai un pēc pensijas Bībeles Stundu lokam, kurā uzņēmās būt virtuves saimniece un gādāja pusdienas vairāk kā desmit gadus. Bībelnieki cauri visiem gadiem, bija Janai vismīļākā saime. Svētceļojums uz Izraelu, 1995. g. februārī, Māc. Ilzes Grendzes vadībā, bija Janai aizkustinošs ceļojums, ko piedzīvoja ar mīlo bībelnieku ģimeni.

Dievs svētīja Janu ar garu, piedzīvojumiem un mīlestības pilnu dzīvi. Viņa žēlastības dēļ, Jana aizgāja mūža mierā bez lielam mokām, jeb sāpēm, 2019. g. 8. septembrī, dažas nedēļas pirms 99 gadu dzimšanas dienas. Īsi pirms aiziešanas, Jana stāstīja, ka redzējusi sapni, kurā viņas trīs jau mirušās māsas Ante, Broņa un Neļa, viņai māj ar roku lai nāk šurp. Tagad, viņas visas kopā saķērušās, smaida ar Dieva mūžīgo gaismu vaigā.

Edgars Ābele dzimis 1925. gada 5. marta Valkā Latvijā.

Tēvs Mārtiņš Ābele nomira ļoti jauns un atstāja sievu ar 4 bērniem - 2 puikas un 2 meitenes, tādēļ dzīves apstākļi bija ļoti grūti ģimenei. Mātei Valkā bija lauksaimniecība.

Edgars kā ģimnāzists apmeklēja arodskolu Valkā, tur iegūstot prasmi mehāniskos un elektriskos darbos. Bija ļoti apdāvināts matemātikā un mīlēja lasīt līdz pat mūža beigām.

2. Pasaules karā Edgaru iesauca Latviešu leģionā. Nonāca Vācijā un pēc kara dienēja "melnajos". Pēcāk izceļoja uz Ameriku, bet viņa brālis uz Angliju. Pārejā ģimene bija palikusi Latvijā.

Edgars nonāca Ņujorkā un saka strādāt uz būvēm pie Rīsberga kopā ar citiem latviešiem.

Strādāja uz būvēm arī pie citiem uzņēmējiem. Tomēr sirds lieta bija grāmatas un pa vakariem studēja Kolumbijā, vēlāk nobeidza Fairleigh Dickinson

universitātes Ņūdžersijā elektroinženieru fakultāti.

Pēc studiju beigšanas dabūja darbu pie Ņujorkas apakšzemes vilcieniem, strādāja pie 3. slīdes, kas saistīta ar elektrību.

Pa studiju laiku iestājas korporācijā Beveronija, kurā bija ļoti aktīvs.

Pateicoties stiprai veselībai un Dieva žēlastībai vairākkārtīgi uzvarēja vēzi - 1995. gadā un atkal ap 2008. gadu.

Tie, kas Edgaru pazina, uzsvēra viņa ļoti lielo izpalīdzību. Kad vecie draugi viņu sauca, viņš palīdzēja remontēt Daugavas vanagu namu. Palīdzēja remontēt ģimenes draugu mājas. Palīdzēja izvadāt cilvēkus ar mašīnu. Kad Jonkeros brīvprātīgie uzņēmās izvadāt vecos latviešus uz baznīcu turp un atpakaļ - Edgars vienmēr bija klāt!

Par viņu sēro krustmeita ar ģimeni Ņujorkā un ģimenes draugi Latvijā.

Dzimšanas dienas novembra mēnesī

1 Zalite, Mara K	7 Mikitis, Viesturs	15 Kreslins, Skaidrite	24 Veidis, Erika
3 Veinbachs, Arnolds	7 Spanier, Dace	15 Vidzis, Lauris	25 Zosuls, Ojars
4 Jansons, Maija	8 Buls, Ilze	16 Gensler, Ivonna	26 Galuppo, Adams
5 Alversons, Karlis	8 Slips, Karlis	16 Silva, Lolita I.	26 Vitins, Andris
5 Purins, Edvards	9 Saivare, Inga	17 Giga, Mara	27 Kancans, Kristaps V
5 Skrodelis, Brita	10 Eikstrems, Alvis	17 Upats, Valentine	28 Batarags, Nikolajs
6 Bibelnieks, Dzintra	10 Ledins, Herberts	18 Griffiths, Eriks	29 Berg, Gita
6 Gulbis, Gints	10 Simmons, Talis	19 Racibarskas, Andra	29 Ozols, Monta
6 Petersone, Ilze	12 Roze, Andra	19 Roze, Martins	30 Dajevskis, Erika
7 Berzins, Anna Lize	12 Vilcins, Karlis	19 Salins, Andrejs	30 Dajevskis, Mara
7 Bungas, Aira	14 Aumalis, Ansis	21 Luchen, Elga	
7 McDermott, Zigrida	14 Beinikis, Vilmars	24 Giga, Gunta	

Dzimšanas dienas decembra mēnesī

1 Grasmanis, Daina	12 Pahwuls, Lisa	17 Ziedins, Alberts	27 Brutans, Kirsten
1 Visners, Reinis	13 Racibarskas, Katrina	19 Aperans, Dace	28 Lemanis, Maris
2 Zarins, Kristaps	14 Stots, Inara	19 Krecko, Andrejs	29 Bruveris, Daiga
6 Klavins, Indra	16 Erglis, Janis Ivars	20 Berzins, Ilze	29 Gulbe, Sigita
6 Wallace, Skaidrite	16 Puksta, Helena A	22 Puris, Andra	31 Mazzanobile, Aiga
7 Jansons, Inara	16 Zebergs, Juris	23 Berzins, Vija	31 Zards, Janis
10 Klavins, Janis P.	17 Lelkes, Valdis	26 Timbra, Baiba	
10 Zmuidins, Eriks	17 Purmale, Dagnija	26 Ziverts, Lilija	
12 Blumfelds, Aija	17 Racevskis, Valdis	27 Ast, Mara	Apsveicam novembra un decembra jubilārus!

Iesvētības: Lūdzu piesakiet jauniešus uz 2020. g. iesvētībām māc. Saliņam vai māc. Saivaram līdz 15. decembrim. Pirmā tikšanās Jonkeros svētdien, 22. decembrī. Dievkalpojums 10:30.

Dievkalpojumu un notikumu kalendārs

Novembris – 2019				
	Salā	Jonkeros	Nudžersijā	Cittur
Svētd. 10.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Sest. 16.	Valsts	Svētki	Jonkeros ¹	
Svētd. 17.	10:30 Valstsvētku dk, Saliņš ²	10:00 Valstsvētku dk, Saivars	13:30 St. Andrew, Valstsvētku dk, Saivars ³	
Sestd. 23.				14:00 Seafarers Mirušo piemiņa ar dg, Saliņš
Svētd. 24.	10:30 Mirušo piemiņas diena ar dg, Saliņš	10:00 Mirušo piemiņas diena ar dg, Saivars		
Decembris – 2019				
Svētd. 1. 1. Advents	10:30 Saliņš, seko Bībeles stunda ⁴	10:00 Saivars		
Svētd. 8. 2. Advents	10:30 Saliņš, seko Ziemsvētku tirdziņš ⁵	10:30 Adventa koncerts ar svētbriņķi, Saivars ⁶	13:30 St. Andrew, Saivars	
Sestd. 14.		10:00 Skolas eglīte, Saliņš	11:00 Priedainē Nudžersijas Skolas eglīte	14:00 Seafarers, Saliņš, seko eglīte
Svētd. 15. 3. Advents	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 22. 4. Advents	Nav dievkalpojuma	10:00 Saivars ⁷		
Otrd. 24.	18:00 Ziemsvētku vakars, Saliņš, solisti ⁸	18:00 Ziemsvētku vakars, Saivars, koris		
Trešd. 25. Ziemsvētki			11:00 St. Andrew, Saivars ar dg	
Svētd. 29.	Nav dievkalpojuma	10:00 Saivars ar dg		
Janvāris – 2020				
Svētd. 5	10:30 Zvaigznes diena ar dg, Saliņš, eglīte ⁹	10:30 Zvaigznes diena, Saivars		

Piektdien, 8. novembrī, Mājas meditācija 12:00, Gunta Harvey, 33 Oakland Ter, Fairfield NJ, 973-228-8647.
Sestdien, 9. novembrī, 12:00, skolas Mārtiņu svinības Jonkeru baznīcā.

Sestdien, 9. novembrī, 12:30, "Sen to Rīgu daudzinaju", Nudžersijas pamatskola. Sarīkojumu vēltīts Rīgai, Latvijas101, Brīvības cīņām 100, skolas telpās: 1 E Broad St, Westfield, NJ, 07090 parzines@njskola.org.

¹Sestdien, 16. novembrī, 14:00, Valsts Svētki, Jonkeros. "Mani balti bāleliņi", Valdis un Rūta Muktupāveli, Skolnieku priekšnesumi; Saviesīga pēcpusdiena ar vakariņām un dziedāšanu. Rīko: TILTS un Ņujorkas latviešu organizāciju padome, abatarags@optonline.net.

²17.novembrī, 10:30, Valsts svētki Salas baznīcā. Pulcēšanās lejas zālē ar kļiņģeri un svinēšanu.

³17.novembrī, 13:30, Valsts svētki St Andrew baznīcā. Jura Bļodnieka svētku uzruna. Groziņu kafijas galds.

Pirmdien, 18. novembrī, 20:00, Latvijas Nacionālās Operas Ģilde svin Latvijas valsts 101. gadadienu: Bostonas simfoniskā orķestra koncerts un LNOĢ pieņemšana "Cafe" zālē Parketa stāvā; Carnegie Hall, 57th St and 7th Ave, NY NY, Biļetes balkonā un Parketa stāvā rezervēt pa epastu: iveta@grava.net, vai tel 202 506 0055

⁴Svētdien, 1. decembrī, Salas dievkalpojumam seko Bībeles stunda par Apustuļu darbu grāmatu.

⁵Svētdien, 8. decembrī, dievkalpojumam seko Salas Dāmu komitejas Ziemsvētku tirdziņš ilzebb@optonline.net.

⁶Svētdien, 8. decembrī, Jonkeru baznīcā svētbriņķim 10:30 sekos Ņujorkas latviešu kora adventa koncerts Lauras Zāmures vadībā: Lauras Jēkabsones Ziemassvētku kantāte, Andreja Jansona Ziemassvētku kantāte, Mārtiņa Brauna Ziemassvētku cikls un pirmatskaņojums Andra Sējāna un Dabas koncertzāles 7 O antifoni.

⁷Svētdien, 22. decembrī, 10:00, apvienots dievkalpojums Jonkeros. Pirmā iesvētes mācību tikšanās un stunda.

⁸24. decembrī, Salas baznīcas Ziemsvētku vakara dievkalpojumā solistes būs Laila un Lalita Saliņas.

⁹Svētdien, 5. janvārī pēc Zvaigznes dienas dievkalpojuma Salas baznīcā 10:30, sekos groziņu novada eglīte.

Mācītāji

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
 35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: larissalins@gmail.com cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 914-423-0524
 527 Riverdale Ave - 6S, Yonkers NY 10705-3588
e-pasts: jsaivars@gmail.com cell 917-509-3464

KANCELEJA

4 Rīga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp, 518-589-6055
 231 Greenhill Rd, Elka Park NY 12427

Pārziņi: **Helēna Mednis-Puksta un Robert Puksta.**
 Lai sarunātu istabas Katskiļu nometnē, zvaniet Helēnai,
 518-589-4167, vai sūtiet epastu,
 katskilunometnerezervacijas@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
 Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705
 Parasti katru svētdienu pl. 10 un vēl citās reizēs.

Pārziņi: **Raimonds un Irēne Januševics**

Longailendā, draudzes baznīcā 516-582-0409
 4 Rīga Lane, Melville NY 11747

Parasti katru svētdienu pl.10:30 un vēl citās reizēs.

Ņudžersijā, Holy Trinity Luth Church 201-678-1484
 153 Glenwood Ave, East Orange NJ 07017

St. Andrew Lutheran Church,
 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ 973-887-6713

Manhatenā Seafarers & International House,
 123 East 15th Street New York, NY 10003

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
 īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestdienās pl 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Ņudžersijā, First United Methodist Church Westfield,
 1 E Broad St, Westfield, NJ 07090

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York
 4 Rīga Lane
 Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

